

31.3.2017

Valtiovarainministeriö
Lausuntopyyntö 13.2.2017, VM077:00/2016

LAUSUNTO YRITYSVEROTUKSEN ASIAANTUNTIJARYHMÄN RAPORTISTA
(Valtiovarainministeriön julkaisu 12/2017)

Kiitämme mahdollisuudesta antaa lausuntomme yritysverotuksen asiantuntijaryhmän raportista.

Lausuntomme keskeiset asiat ovat:

- *Työryhmän tehtävä oli tarkastella ja antaa ehdotuksensa verojärjestelmämme kehittämiseksi kilpailukyvyyn, talouskasvun ja tuottavuuden parantamisen kannalta. Odotuksiin nähden raportti jää valitettavan laimeaksi. Yritysverotuksen osalta työryhmä ehdottaa lähinnä kiristettäväksi listaamattomien yhtiöiden osakkeenomistajien osinkoverotusta, jota emme pidä kannatettavana.*
- *Taloushallintoliiton näkemyksen mukaan nykyinen osinkoverotus on kannustanut huolehtimaan yrityksen vakavaraisuudesta ajatellen mm. suhdannekäänteitä ja rahoituksen saantia. Nykyjärjestelmä ei vääristä yritysten taserakenteita eikä verotus ohjaa pääomia passiiviseen omaisuuteen taloudellisesti kannattavien toiminnallisten investointien sijaan.*
- *Palkka on merkittävä kompensatiomuoto pk-yrityksissämme nykyisessä yritys- ja osinkoverojärjestelmässämme. Työryhmän mukaan osinkoverotus ohjaisi toimimaan osakeyhtiömuodossa ja aiheuttaisi näin ns. tulonmuuntoa ansiotulosta pääomatuloksi. Työryhmä ei ollut kuitenkaan tarkastellut näitä yhtiön hyväksi tehdyn työn kompensatiomuotojen (palkka – osinko) merkitystä rinnan eikä myöskään ottanut huomioon keskustelua ja tutkimuksia työelämän murroksesta palkansaajasta yrittäjyyteen ja niiden välimaastoon.*
- *Työryhmän ehdottamat osinkoverotuksen laskentasääntöjen yksittäiset muutokset kiristäisivät pk-yritystemme pääomatulo-osingon verotusta nykyisestä. Kokonaisverorasitus on pk-yrittäjimmme kannalta tärkeämpää kuin keskustelu siitä, mikä on esim. nettovarallisuudelle laskettava tuottoprosentti osinkoverotusta varten. Kun yrittämisen ja työllistämisen riskit ovat suuremmat kuin monen muun sijoituskohteen riskit ja pääomatappion vaara, on tärkeää, että tämä riskisyys otetaan huomioon eriytettyyn tuloverojärjestelmäämme pohjautuvassa osinkoverotuksessa edelleen. Työryhmän ehdotukset kiristäisivät pk-yrittäjän kokonaisverorasitusta osinkotulojen alimmissa tuloluokissa. Emme pidä ehdotuksia kannatettavina.*

31.3.2017

Taustaa ja yleiset havainnot raportista

Valtiovarainministeriö asiantuntijaryhmän tehtävä oli arvioida yritysverotuksen nykyistä tasoa ja mallia kilpailukyvyn, talouskasvun ja tuottavuuden kannalta sekä esittää suosituksensa tarvittavista muutoksista.

Työryhmä teki työtä rinnan syyskuun 2015 alussa käynnistyneeseen valtioneuvoston tutkimus-, ennakointi ja selvitystoiminnan selvityshankkeen kanssa. Ekonomistiryhmä tarkasteli verotuksen vaikutuksia investointeihin ja tuottavuuteen ja etsi erilaisia vaihtoehtoisia ratkaisumalleja yritysverotuksen kilpailukyvyn parantamiseksi. Viron yritysveromalli sisältyi näihin tarkastelun kohteena olleisiin malleihin. Hankkeen toteuttajina olivat VATT ja ETLA. Heidän raporttinsa valmistui tammikuussa 2017 (Valtioneuvoston selvitys- ja tutkimustoiminnan julkaisusarja 6/2017). Työryhmä on hyödyntänyt ekonomistityöryhmän työtä omissa työssään.

Puheena oleva valtiovarainministeriön asiantuntijaryhmän raportti ei sisällä merkittäviä uudistusesityksiä ja päänavauksia. Työryhmä ei esitä uudistuksia yritysverotukseen – ei veronkantaan eikä yritystuloksen yksittäisiin laskentatekijöihin. Työryhmä ei esittänyt verokannustinta tutkimus- ja tuotekehitystoimintaa varten eikä investointivaruksen käyttöönottoa.

Ainoa nykytilasta poikkeava esitys on listaamattomien yhtiöiden omistajien osinkoverotukseen ehdotetut muutokset, joita työryhmä on perustellut muun muassa sillä, että nykyjärjestelmä mm. ohjaisi jaettavan osingon määrää ja johtaisi eri yrityksillä erilaisiin investointikannustimiin ja olisi siten epäneutraalia. Osinkoverotuksen kiristäminen kohdentuisi erityisesti pieniin yrityksiimme.

Yrityksemme ovat pääosin mikro- ja pienyrityksiä – palkka merkittävä kompensatiomuoto

Suurin osa maamme yrityksistä on mikro- ja pienyrityksiä ja niistä suurin osa lukeutuu samalla mikroyritysten kokoluokkaan. Suurimmalla osalla yrityksistämme vuotuisen liikevaihto on enintään 700 000 euroa, taseen loppusumma enintään 350 000 euroa ja palveluksessa keskimäärin 10 henkilöä. Useimmilla yrityksillä luvut ovat vielä paljon näitä pienemmät.

Kirjanpitolain mukaisessa luokittelussa käytetty taseen loppusumma pitää sisällään sekä vieraan että oman pääoman erät. Listaamattoman yhtiön osakkeenomistajan osinkoverotukseen vaikuttaa varojen ja velkojen erotus eli ns. nettovarallisuus.

Nykyoloissa 350 000 euron suuruisella nettovarallisuudella omistajayrittäjälle voidaan jakaa 28 000 euroa pääomatulona verotettavaa osinkoa, kun nettovarallisuudelle lasketaan kahdeksan prosentin tuotto verotusta varten. Osinko jaetaan yhteisöveron jälkeisestä voitosta. Ulos jaettuun voittoon kohdentuu nykysäännöin näin 26 prosentin kokonaisverorasitus, kun otetaan huomioon voitosta maksettava 20 prosentin suuruinen yhteisövero ja osakkeenomistajan maksettavaksi tuleva osinkovero.

31.3.2017

Vuoden 2017 valtion tuloveroasteikon mukaan henkilö maksaa 28 000 euron ansiotulosta veroa noin 1 000 euroa. Vero on 3,6 prosenttia tulon määrästä. Kun lukuun lisätään keskimääräinen 20 prosentin suuruinen kunnallisvero, verot tekevät karkeasti 24 prosenttia tulon määrästä. Pienissä tuloluokissa palkasta maksettava vero voi siis olla pienempi kuin yhtiön voitostaan maksaman yhteisöveron ja pääomatulon verotettavasta osingosta menevän veron yhteismäärä (26 %). Tällöin palkka on omistajayrittäjälle verotuksellisesti edullisempi kompensatiomuoto kuin osinko. Palkka on kompensatiomuoto osingon sijaan käytännössä myös silloin, kun yrityksellä ei ole merkittävästi nettovarallisuutta ja palkasta menevä vero on matalampi kuin ansiotulo-osinkoon kohdistuva kokonaisverorasitus (yhteisövero + $0,80 * 0,75 * \text{ansiotulon vero}$).

Yrityksemme ovat siis pieniä ja palkka näin usein korvaus tehdystä työstä. Raportissa ei ole esitetty tilastotietoja listaamattomien yhtiöiden osakkeenomistajien nostamien palkkojen määrästä ja eikä niiden suhteesta osinkoon kompensatiomuotona. Raportista ei käy ilmi, minkälaisena kysymyksenä esim. pääoma- ja ansiotulojen verotuksen jännitteet näyttäytyvät tällä hetkellä.

Työryhmä kiristäisi pienimpien yritystemme verotusta

Työryhmä ehdottaa käytännössä kiristettäväksi mikro- ja pienyritystemme verotusta. Yritysten, jotka työllistävät ja joiden varaan työllistäminen ja kasvuodotukset on laskettu.

Työryhmä ehdottaa kiristettäväksi osinkoverotusta muuttamalla nykyisen osinkoverojärjestelmän yksittäisiä laskentatekijöitä. Työryhmä puolittaisi nettovarallisuuden mukaan määräytyvän pääomatulo-osingon määrän laskelmalla tuottokoron kahdeksasta prosentista neljään. Samalla työryhmä nostaisi osakkeenomistajan pääomatulo-osingon veronalaista osuutta 25 prosentista 40 prosenttiin. Osinkotulojen yläpäässä verotusta keventäisi työryhmän ehdotus huojennetun osingon 150 000 euron suuruisen ylärajan poistamiseksi, jolloin kaikkea listaamattoman yhtiön jakamaa osinkoa verotettaisiin yksin ja samoin säännöin 150 000 euroa ylittävältä osinkin.

Omistajayrittäjän kokonaisverorasitus kiristyisi pienten ja alle 150 000 euron suuruisien osinkojen osalta seuraavasti (pääomatulovero 30 %):

$$\text{Nykyinen kokonaisverorasitus: } 20 \% + 0,8 \times 25 \% \times 30 \% = 26 \%$$

$$\text{Ehdotus: } 20 \% + 0,8 \times 40 \% \times 30 \% = 29,6 \%$$

Verotus kevenisi 150 000 euroa ylittävän pääomatulo-osingon osalta, mikäli euro-määräinen yläraja poistettaisiin työryhmän ehdottamalla tavalla. Verotus kevenisi 34 prosentin pääomatuloverokannan mukaan laskettuna seuraavasti:

$$\text{Nykyinen kokonaisverorasitus: } 20 \% + 0,8 \times 85 \% \times 34 \% = 43,12 \%$$

$$\text{Ehdotus: } 20 \% + 0,8 \times 40 \% \times 34 \% = 30,88 \%$$

Pääomatulona verotettavien osinkojen verotus kiristyisi 150 000 euroon saakka ja keventyisi sen jälkeen. Nettovarallisuutta yrityksellä pitäisi olla vähintään 3,75 milj.

31.3.2017

euroa, jotta osingon pääomatulo-osuutta kertyisi omistajayrittäjälle 150 000 euroa työryhmän ehdottaman neljän prosentin tuottoosingon mukaan. Yrityksistämme suurin osa on kuitenkin mikroyrityksiä, joten verotuksen kiristävä vaikutus kohdentuisi lukumääräisesti suureen joukkoon näiden yhtiöiden omistajayrittäjiä.

Edellinen vuonna 2014 voimaan tullut osinkoverouudistus kevensi osinkoverotusta välillä 60 000 – 150 000 euroa. Työryhmän ehdotukset keventäisivät tällä kertaa yli 150 000 euroa osinkoa saavien osakkeenomistajien verotusta. Pienten yritysten ja niiden omistajien verotus puolestaan kiristyisi tälläkin kertaa.

Eriytetylle tuloverojärjestelmälle on hyväksyntä taloustieteessä

Raportissa viitataan koti- ja ulkomaisiin tutkimuksiin, joissa on havaittu osinkoverotukseen liittyviä säännönmukaisuuksia. Tutkimusten mukaan niiden on katsottu kytkeytyvän verosuunnittelukäyttäytymiseen. Raportissa sivulla 86 viitataan muun muassa tutkimukseen - Harju, J. (2013): Essays on taxation – Evidence from tax reforms. VATT-julkaisut 64 - jonka mukaan esimerkiksi Suomessa on löydetty näyttöä siitä, että yhtiöstä nostettavat osinko- ja palkkatulot optimoidaan siten, että palkka- ja osinkotuloista maksetut verot yhteensä ovat mahdollisimman pienet.

On ymmärrettävää, että yritykset ja niiden omistajayrittäjät tekevät vero-optimointia ja valintaa yhtiön hyväksi tehdyn työn ja yhtiöön sijoitetun pääoman eri kompensatiomuotojen välillä. Tulos ei ole yllättävä ja on odotettavaakin, että vaihtoehtoisista toimintatavoista yrittäjä valitsee sen edullisimman.

Täysin neutraali verojärjestelmä – jos verotuksella ei ole tarkoitus ohjata käyttäytymistä lainkaan – on eräänlainen ideaali nykyisessä verojärjestelmässämme. Eri yritysmuotoja verotetaan eri tavoin ja yritystulon laskentasäännötkin poikkeavat toisistaan.

Esimerkiksi yksityinen liikkeen- ja ammatinharjoittaja voi valita yritystulon pääomatulo-osuudeksi joko 20 %, 10 % tai 0%, kun taas avoimen yhtiön tai kommandiittiyhtiön yhtiömies ei voi tällaista valintaa tehdä, vaikka hänelläkin yritystulo verotetaan vuosittain ansio- ja pääomatulona samoin kuin yksityisellä liikkeen- ja ammatinharjoittajalla. Kun yritystoiminta päättyy, yhtiömies ei voi vähentää omassa henkilökohtaisessa verotuksessaan yhtiön verotuksessa vähentämättä olevia tappioita. Sen sijaan yksityinen liikkeen- ja ammatinharjoittaja voi yritystoiminnan päättyttyä vähentää elinkeinotoiminnan tappiot pääomatuloista.

Verojärjestelmämme ei siis ole yritysmuotoneutraali ja on luonnollista, että yrittäjä tekee punnintaa säännösten edullisuuden suhteen myös ajatellen pääoma- ja ansiotulojen välistä veroaste-eroa. Käsittääksemme taloustieteessä on kuitenkin hyväksytty se, että pääomatuloilla on pienempi veroaste kuin ansiotuloilla. Joidenkin näkemysten mukaanhan pääomatuloja ei pitäisi verottaa lainkaan, koska se aiheuttaa tehokkuustappioita ilman hyvinvointihyötyjä.

Kun hyväksytään eriytetty tuloverojärjestelmä, niin samalla on hyvä huomata, että omistajayrittäjän saaman pääomatulo-osingon kokonaisverorasitus (26 %) on hieman

31.3.2017

matalampi kuin 30 prosentin pääomatulovero. Samalla myös yrittämisen ja työllistämisen sekä pääoman menettämisen riskit ovat suuremmat kuin monen muun pääomatuloa tuottavan toiminnan tai omaisuuden menettämisen riskit.

Nykyjärjestelmässäkin on järkevää sijoittaa tuotannolliseen toimintaan

Työryhmän näkemykset nykyjärjestelmän vaikutuksista pääomien allokaatioon eivät ole uusia. Vastaavia ajatuksia on esitetty aiemminkin. Verotuksen kehittämistyöryhmän mietinnössä (VM 51/2010) esitettiin, että nykyjärjestelmä lukkiuttaisi pääomia ja kannustaisi yrityksiä kohdentamaan investointeja tuotannollisen omaisuuden sijaan aineelliseen kulumattomaan käyttöomaisuuteen. Silloisessa mietinnössä esitettiin seuraavaa (s. 24)

”Nykyinen järjestelmä näyttäisi myös ohjaavan investoimaan aineelliseen kulumattomaan omaisuuteen, kuten arvopapereihin ja kiinteistöihin. Kun yhtiö sijoittaa varoja näihin kohteisiin, nettovarallisuuden kasvusta saatava verosäästö on suurimmillaan. Nopeasti poistettavat (kuluvat) käyttöomaisuuden kone- ja laiteinvestoinnit eivät tuo vastaavaa veroetua.”

”Edellä esitetyn perusteella voidaan arvioida, että Suomen nykyinen listaamattomien yhtiöiden osinkoverotus ohjaa resursseja pois yrityksen varsinaisen liiketoiminnan kannalta tärkeistä aineellisista ja aineettomista reaali-investoinneista kohti arvopapereita ja muuta kulumatonta sijoitusvarallisuutta.”

Vuoden 2010 mietinnössä ohjausvaikutuksesta esitetyn väitteen tukena ei ollut tilastoja tai muuta näyttöä siitä, että osinkoverotus ohjaa resursseja pois liiketoiminnan kannalta tärkeistä reaali-investoinneista muunlaiseen omaisuuteen. Verotuksen ohjausvaikutus on esillä myös nyt puheena olevassa raportissa muun muassa seuraavasti (s. 88):

”Osinkoverotus saattaa myös ohjata yrityksiä investoimaan varoja vähäriskisiin ja bruttotuottomielessä vähemmän tuottaviin investointeihin korkeampiriskisten, mutta enemmän tuottavien investointien kustannuksella. Tällä tavoin osinkoverotus voi heikentää terveen ja liiketoimintalähtöisen riskinoton kannustimia listaamattomissa yhtiöissä ja latistaa investointien tuotto profiilia taloudessa.”

Emme jaa näkemystä, että nykyinen osinkoverojärjestelmä ohjaisi yrityksiä investoimaan kulumattomaan aineelliseen tai aineettomaan omaisuuteen tuotantotoimintaan kohdentuvan investoinnin sijaan, jos investointi on taloudellisesti kannattava ja tuotannollisen toiminnan investoinnista saatavien tuottojen nykyarvo korkeampi kuin vaihtoehtoisesta sijoituskohteesta saatavien tuottojen. Nykyjärjestelmässäkin on järkevää sijoittaa tuotannolliseen toimintaan sen sijaan, että yritys verosyiden vuoksi investoisi esimerkiksi yritystoiminnan kannalta passiiviseen, kulumattomaan omaisuuteen.

31.3.2017

Nykyjärjestelmä tukee yrityksiä rakentamaan vakavaraisuutta

Raportissa esitetään väitteitä siitä, että nykyinen osinkoverojärjestelmä lukkiuttaisi pääomia listaamattomiin yrityksiin. Taloushallintoliiton näkemys on, että nykyinen osinkoverojärjestelmä puoltaa paikkaansa nykyoloissakin, joissa taloudellinen kasvu on ollut erittäin matalaa, ellei olematonta ja joissa pk-yrittymme on odotettu toimivan työllistämisen ja talouskasvun vetureina. Nykyinen listaamattomien yhtiöiden osinkoverojärjestelmä sisältää kannusteen pitää huolta yrityksen vakavaraisuudesta. Sitä ei pidä väheksyä.

Kasvu, työllistäminen ja investoinnit edellyttävät riittävää rahoitusta. Tästä rahoituksen saatavuudesta on viime vuosina käyty keskustelua ja näkemykset ovat vaihdelleet esittäjästä ja hänen edustamastaan tahosta riippuen. Rahoitus ei ole ongelma yrityksille, joilla on antaa investoinnin kannattavaksi osoittavan investointilaskelman lisäksi riittävät vakuudet lainan turvaksi. Riskipitoisempien hankkeiden osalta tilanne vieraan pääoman rahoituksen osalta voi olla hyvinkin toinen.

Näkemyksemme mukaan nykyjärjestelmään ei sisälly sellaisia pääomaa lukkiuttavia tekijöitä kuin työryhmä esittää. Kannattava investointi tuotannolliseen toimintaan on taloudellisesti järkevämpää kuin tehdä investointeja yksinomaan verotuksen nettovarallisuuden vuoksi esim. kulumattomaan omaisuuteen. Toinen asia on se, missä määrin yrityksillä nykyisessä suhdannetilanteessa ja mm. tuotantorakenteiden muutoksissa on mahdollisuuksia tehdä korvausinvestointeja, kasvaa ja laajentua.

Mikäli yrityksellä ei ole näköpiirissä kannattavia investointikohteita omassa yritystoiminnassa, pääoma hakeutuu vaihtoehtoiseen sijoituskohteeseen ja pyörittää näin osaltaan kansataloutta. Verotuksessa pitää hyväksyä se, että yritystoiminnassa syntyneet varat säilyttävät verotuksessa luonteensa elinkeinotoiminnan varoina, kun yhtiö sijoittaa ne vaihtoehtoiseen sijoituskohteeseen. Nykyinen rajanveto tuloverolain mukaisten varojen ja elinkeinoverolain mukaisen toiminnan välillä (ns. tulolähdejako) aiheuttaa epävarmuutta ja soveltamisongelmia sekä hallinnollista työtä sekä yrityksille, Verohallinnolle että muutoksenhakuviranomaisille. Tulolähdejako vaikuttaa erityisesti ns. juoksevan tulon ja luovutustilanteiden verotukseen. Sekä tuloverolain että elinkeinoverolain mukaisen toiminnan varat ja velat otetaan kuitenkin huomioon yhtiön nettovarallisuutta laskettaessa. Tulolähdejaon poistamista osakeyhtiöiden verotuksessa selvitetään parhaillaan valtiovainministeriössä ja on tärkeää, että lakia muutetaan tältä osin.

Näkemyksemme mukaan nykyinen osinkoverojärjestelmä ei siis ohjaa pääomia pois kannattavista investoinneista. Mielestämme nykyjärjestelmä tukee yrityksiä rakentamaan yhtiöistä vakavaraisia – niin suhdannekäänteitä kuin rahoituksen saantiakin ajatellen.

Nettovarallisuuskalkulaatio – eri toimialoilla ja yritysten elinkaarella

Yrityksen taseen varojen ja velkojen suhde sekä taseeseen merkityn omaisuuden luonne (käyttö-, rahoitus- ja vaihto-omaisuus) vaikuttavat yrityksen nettovarallisuuden laskentaan. Myös yrityksen kannattavuus, kasvuvauhti ja muut tekijät vaikutta-

31.3.2017

vat siihen, miten nettovarallisuutta kertyy yrityksen elinkaaren aikana. Mikäli yritykselle ei ole kertynyt voittovaroja, ei sillä ole myöskään jaettavaa. Palkka on tällöin yhtiön hyväksi tehdyn työn kompensatiotapa omistajayrittäjällekin, jos se on edullisempi kuin ansiotulo-osinko ja siihen kohdistuva kokonaisverorasitus.

Varallisuusarvoa sisältävät aktivoidut tutkimus- ja kehittämismenot hyväksytään nettovarallisuutta kasvattavina erinä, kuten työryhmän mainitsemassakin korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisussa 2014:120 esitetään. Nettovarallisuuslaskenta ottaa siis huomioon myös aineettoman omaisuuden eikä näin syrji kehitysorientoitunutta yritystä reaali-investointeja tekevään yritykseen nähden.

Yritystoiminnan ja palkkatyön rajanvedosta sekä tulonmuunto-ongelmasta

Työryhmä näkee niin sanotun tulonmuunto-ongelman yhdeksi perusteeksi kiristää osinkoverotusta samalla kun se alentaisi ansiotulojen korkeimpia rajaveroasteita. Työryhmä on esittänyt asian raportissaan seuraavasti (s. 127):

”Alentamalla ansiotuloverotuksen korkeimpia rajaveroasteita ja toisaalta kiristämällä osinkoverotusta tulonmuunto-ongelma pienenee, eikä verotus ohjaa samassa määrin toimimaan osakeyhtiömuodossa kuin aiemmin.”

Tulonmuunto kytketään työryhmän raportissa yksinomaan pääoma- ja ansiotulojen veroasteiden eroon. Raportissa ei ole tarkasteltu, miten työelämässä tapahtuneita muutokset ovat vaikuttaneet siirtymään palkkatyöstä yrittäjyyteen, Tästä teemasta on viime vuosina käyty keskustelua ja tehty myös tutkimuksia.

Verohallinnon nykyisessä ohjeistuksessa (Palkka ja työkorvaus verotuksessa, 16.1.2017) lähdetään siitä, että yksittäisissä toimeksiannoissa suorituksia voidaan yhä useammin pitää työkorvauksina palkan sijaan. Verohallinnon ohjeen alkutekstissä asia on esitetty seuraavasti:

”Ohjetta sovellettaessa yksittäisistä toimeksiannoista maksettavia suorituksia voidaan nykyisen verotuskäytännön ja korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisukäytännön mukaisesti yhä useammin pitää työkorvauksina.”

Osinkoverotus on siis vain yksi tekijä siinä kokonaisuudessa, jossa on kyse palkka- ja yrittäjätoiminnan muutoksista – muutoksista yhteiskunnassamme. Osinkoverotuksen kiristämisehdotuksia olisi pitänyt tarkastella tässä laajemmassa kontekstissa.

Oikeusvarmuus yritysverotuksessa

Työryhmän raportissa esitetään hyvän verojärjestelmän tunnusmerkkejä, kuten neutraalisuus ja oikeudenmukaisuus. Yksi merkittävä piirre on myös oikeusvarmuus. Päätösten ennakoitavuus ja niiden pysyvyys.

Suomessa veroprosessiin on luotu ns. kaksiasianosaisuus, jolloin Verohallinnon yhteydessä toimiva muutoksenhakuviranomainen toimii verovelvollisen vastapuolena. Järjestelmämme lienee poikkeuksellinen ja tästä syystä järjestelmää on hyvä tarkas-

31.3.2017

tella kriittisesti. Kun Verohallinto antaa ratkaisun ennakkoratkaisuhakemukseen ja saman hallinnonalan toinen viranomais hakee siihen muutosta, niin tämä pitkittää asioiden ratkaisemista ja saattaa näin olla osaltaan myös kilpailuhaitta Suomen kan-
nalta.

Työryhmän tehtävänä ei ollut uudistaa verotusmenettelyä, mutta hyvästä verojärjes-
telmästä puhuttaessa myös tähän asiaan on syytä kiinnittää huomiota.

SUOMEN TALOUSHALLINTOLIITTO RY

Markku Ojala
Johtava asiantuntija

*Suomen Talouhallintoliitto ry (TAL) on auktorisoitujen tiloimistojen ja talouhallinnon konsulttiyritysten liit-
to, jonka jäsenyritykset hoitavat 141 000 yrityksen talouhallintoa ja 50 000 yrityksen palkkahallintoa.*

